

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 661/2014**af 15. maj 2014****om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 175, stk. 3, og artikel 212, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (»fonden«) blev oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 ⁽⁴⁾.
- (2) Det er vigtigt for Unionen at råde over et solidt og fleksibelt instrument for at kunne vise solidaritet, sende et klart politisk signal og yde reel støtte til borgere, der er berørt af større naturkatastrofer, som har alvorlige følger for den økonomiske og sociale udvikling.
- (3) Unionens erklærede hensigt om at bistå kandidatlande på vejen mod stabilitet og bæredygtig økonomisk og politisk udvikling gennem et klart europæisk perspektiv bør ikke bremses af større naturkatastrofers negative virkninger. Unionen bør derfor fortsat udvise solidaritet med de tredjelande, der er i gang med tiltrædelsesforhandlinger med Unionen, og med hvilke der er indledt regeringskonference om tiltrædelse. Medtagelsen af disse lande i anvendelsesområdet for denne forordning indebærer som følge heraf, at artikel 212 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) anvendes som supplerende retsgrundlag.
- (4) Kommissionen bør være i stand til at træffe en hurtig afgørelse om at afsætte specifikke finansielle ressourcer og om at frigøre dem så hurtigt som muligt. De administrative procedurer bør justeres med dette for øje og begrænses til det absolut nødvendige. Med henblik herpå indgik Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Udtalelse af 10.12.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Udtalelse af 28.11.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 16.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 6.5.2014.

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 af 11. november 2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (EFT L 311 af 14.11.2002, s. 3).

⁽⁵⁾ Interinstitutionel aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning (EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1).

- (5) Terminologien indeholdt i og procedurene fastsat i forordning (EF) nr. 2012/2002 bør bringes i overensstemmelse med bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽¹⁾.
- (6) Definitionen på en naturkatastrofe, der er afgørende for anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 2012/2002, bør være entydig.
- (7) Skader forårsaget af andre typer katastrofer, som gennem en dominovirkning er en direkte konsekvens af en naturkatastrofe, bør i forbindelse med forordning (EF) nr. 2012/2002, betragtes som en del af de direkte skader, der er forårsaget af denne naturkatastrofe.
- (8) For at kodificere den etablerede praksis og sikre ligebehandling af ansøgningerne bør finansielle bidrag fra fonden kun bevilges i forbindelse med direkte skader.
- (9) En »større naturkatastrofe« som omhandlet i forordning (EF) nr. 2012/2002 bør defineres som en katastrofe, der har forårsaget direkte skade over en tærskelværdi udtrykt i finansielle termer. Sådant skade bør udtrykkes i referenceårets priser eller som en procentsats af bruttonationalindkomsten (BNI) i den pågældende stat.
- (10) For bedre at kunne tage hensyn til den særlige karakter af naturkatastrofer, der, selv om de har alvorlige følger for den sociale og økonomiske udvikling i de berørte regioner, ikke når op på det minimumsomfang, der kræves for at opnå finansielle bidrag fra fonden, bør kriterierne for regionale naturkatastrofer bestemmes ud fra skaden, der kan beregnes med henvisning til det regionale bruttonationalprodukt (BNP), hvorved den specifikke strukturelle sociale og økonomiske situation, der er sammensat af de særlige karakteristika for Guadeloupe, Fransk Guyana, Martinique, Réunion, Mayotte, Saint-Martin, Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer som regioner i den yderste periferi som defineret i artikel 349 i TEUF, berettiger, at der som en undtagelse fastsættes en særlig tærskel på 1 % af BNP for dem. Disse kriterier bør beregnes på en klar og simpel måde for at mindske muligheden for, at der indgives ansøgninger, som ikke opfylder kravene i forordning (EF) nr. 2012/2002.
- (11) Ved bestemmelsen af direkte skade bør der anvendes data med et harmoniseret format leveret af Eurostat for at sikre en fair behandling af ansøgninger.
- (12) Fonden bør bidrage til genoprettelsen af en anvendelig infrastruktur, til oprydning i katastroferamte områder og til udgifter til nødhjælpstjenester og midlertidig indkvartering af den berørte befolkning under hele gennemførelsesperioden. Det bør defineres, hvad der forstås ved genoprettelse af anvendelig infrastruktur, og det omfang, i hvilket fonden kan bidrage til udgifterne hertil, bør klarlægges. Det bør også defineres, hvor længe indkvarteringen af personer, der er blevet hjemløse på grund af en naturkatastrofe, kan betragtes som midlertidig.
- (13) Bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2012/2002 bør bringes i tråd med den generelle EU-finansieringspolitik vedrørende merværdiafgift.
- (14) Det bør også præciseres, i hvilket omfang de støtteberettigede tiltag kan omfatte udgifter til teknisk bistand.
- (15) For at udelukke modtagerstaterne fra opnå et nettooverskud fra en intervention gennem fonden, bør der ske en præcisering af betingelserne for, hvordan de foranstaltninger, der er finansieret af fonden, kan generere indtægter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

- (16) Visse typer naturkatastrofer, f.eks. tørke, udvikles over en længere tidsperiode, inden virkningerne kan mærkes. Der bør indføres bestemmelser, der giver mulighed for, at fonden også kan anvendes i sådanne tilfælde.
- (17) Det er vigtigt at sikre, at støtteberettigede stater foretager det nødvendige for at forebygge naturkatastrofer og afbøde deres virkninger, herunder fuld gennemførelse af relevant EU-lovgivning om forebyggelse og forvaltning af naturkatastroferisici og anvendelse af de disponible EU-midler til relevante investeringer. Der bør derfor fastsættes bestemmelser om, at hvis en medlemsstat undlader at overholde relevant EU-lovgivning om forebyggelse og forvaltning af naturkatastroferisici, og dette fastslås i en endelig dom fra Den Europæiske Unions Domstol, efter at have modtaget et finansielt bidrag fra fonden til en tidligere naturkatastrofe, kan det medføre en afvisning af ansøgningen, eller en nedsættelse af det finansielle bidrag i tilfælde af en ny ansøgning vedrørende en naturkatastrofe af samme art.
- (18) Medlemsstaterne kan få behov for finansiel støtte som reaktion på en naturkatastrofe hurtigere, end det er muligt gennem den normale procedure. I den henseende bør der gives mulighed for at udbetale et forskud efter anmodning fra den pågældende medlemsstat, kort efter at ansøgningen om et finansielt bidrag fra fonden er blevet forelagt Kommissionen. Forskuddet bør ikke overstige et vist beløb, og det bør indregnes, når det endelige finansielle bidrag udbetales. Ubertigtet udbetalte forskud bør tilbagebetales af medlemsstaten inden for en bestemt kort periode. Udbetalingen af et forskud bør ikke foregribe resultatet af den endelige afgørelse om anvendelse af fonden.
- (19) Administrative procedurer i forbindelse med udbetalingen af et finansielt bidrag bør være så enkle og tidsmæssigt forsvarlige som muligt. For medlemsstaterne bør de nærmere bestemmelser om gennemførelse af det finansielle bidrag fra fonden derfor være indeholdt i gennemførelsesretsakterne om tildeling af dette finansielle bidrag. For de modtagerstater, som endnu ikke er medlemsstater, bør der af retlige årsager findes separate gennemførelsesaftaler.
- (20) Kommissionen bør give vejledning til medlemsstaterne i, hvordan de effektivt kan få adgang til og bruge fonden, og hvordan de på den enkleste måde kan anmode om støtte fra fonden.
- (21) Ved forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 indførtes ændringer i delt og indirekte forvaltning, herunder specifikke rapporteringskrav, som bør tages i betragtning. Rapporteringsforpligtelserne bør afspejle den korte gennemførelsesperiode i forbindelse med fondens foranstaltninger. Procedurene for udpegelse af de organer, der har ansvaret for forvaltning og kontrol af EU-midler, bør afspejle instrumentets karakter og ikke forsinke udbetalingen af det finansielle bidrag fra fonden. Det er derfor nødvendigt at fravige forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.
- (22) Der bør fastsættes bestemmelser med henblik på at undgå dobbeltfinansiering af foranstaltninger, der finansieres af fonden via Unionens øvrige finansielle instrumenter eller internationale retlige instrumenter i forbindelse med kompensation for specifikke skader.
- (23) Det bør være så enkelt som muligt at anmelde udgifter, der er påløbet i forbindelse med et finansielt bidrag fra fonden. Der bør derfor anvendes en enkelt vekselkurs under gennemførelsen af det finansielle bidrag for lande, der ikke er medlemmer af euroområdet.
- (24) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af forordning (EF) nr. 2012/2002 bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med hensyn til afgørelser om konkrete finansielle bidrag fra eller om eventuelle udbetalinger af forskud til støtteberettigede stater.
- (25) Bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2012/2002 vedrørende beskyttelse af Unionens finansielle interesser bør gøres mere specifikke, således at der tydeligt udpeges foranstaltninger til forebyggelse, opdagelse og efterforskning af uregelmæssigheder og tilbagesøgning af midler, der er gået tabt, udbetalt uretmæssigt eller anvendt forkert.

- (26) Målene for denne forordning, nemlig at sikre EU-dækkende solidaritet for at støtte stater, der er ramt af en naturkatastrofe, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på ad hoc-basis, men kan på grund af anvendelsen af en systematisk, regelmæssig og retfærdig metode til at yde finansiel bistand, der omfatter alle medlemsstaterne alt efter deres kapacitet, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (27) Forordning (EF) nr. 2012/2002 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringer

I forordning (EF) nr. 2012/2002 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

1. Efter anmodning fra en medlemsstat eller et land, med hvilket der føres forhandlinger om tiltrædelse af Unionen, i det følgende benævnt »støtteberettiget stat«, kan der frigøres midler fra fonden, når der opstår alvorlige følgevirkninger for borgernes livsvilkår, det naturlige miljø eller økonomien i en eller flere regioner i denne støtteberettigede stat som følge af en større eller en regional naturkatastrofe, der har fundet sted på denne støtteberettigede stats område, eller i en støtteberettiget nabostat. Direkte skader, som er den direkte følge af en naturkatastrofe, betragtes som en del af de skader, der er forårsaget af denne naturkatastrofe.

2. I denne forordning forstås ved en »større naturkatastrofe« en naturkatastrofe, som i en støtteberettiget stat medfører direkte skade, der vurderes til enten mere end 3 000 000 000 EUR i 2011-priser eller til mere end 0,6 % af statens BNI.

3. I denne forordning forstås ved en »regional naturkatastrofe« en naturkatastrofe, som i en region på NUTS 2-niveau i en støtteberettiget stat medfører direkte skade, der overstiger 1,5 % af regionens bruttonationalprodukt (BNP).

Når den berørte region, hvor en naturkatastrofe har fundet sted, er en region i den yderste periferi, jf. artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, forstås som en undtagelse fra første afsnit ved »regional naturkatastrofe« enhver naturkatastrofe, som medfører direkte skade, der overstiger 1 % af BNP i den pågældende region.

Når naturkatastrofen vedrører flere regioner på NUTS 2-niveau, anvendes tærskelværdien på det gennemsnitlige BNP i disse regioner, som vægtes efter andelen i den samlede skade i hver region.

4. Der kan også frigøres midler fra fonden til naturkatastrofer i en støtteberettiget stat, der også er en større naturkatastrofe i en støtteberettiget nabostat.

5. Ved anvendelsen af denne artikel anvendes der harmoniserede statistiske data fra Eurostat.«.

2) Artikel 3 ændres således:

a) Stk. 1, 2 og 3 affattes således:

»1. Støtten har form af et finansielt bidrag fra fonden. En støtteberettiget stat kan kun modtage et enkelt finansielt bidrag i forbindelse med en og samme naturkatastrofe.

2. Fondens formål er at supplere de berørte staters egen indsats og dække en del af deres offentlige udgifter for at hjælpe den støtteberettigede stat med, alt efter naturkatastrofens art, at gennemføre følgende påtrængende nødhjælps- og genopretningstiltag:

a) udbedring af infrastruktur og faciliteter på energi-, vandforsynings-, spildevands-, telekommunikations-, transport-, sundheds- og undervisningsområdet

b) midlertidig indkvartering og nødhjælp for at opfylde befolkningens behov

c) sikring af forebyggende infrastrukturer og foranstaltninger til beskyttelse af kulturarven

d) rensning af katastroferamte områder, herunder naturområder, når det er hensigtsmæssigt i overensstemmelse med økosystembaserede tilgange, samt omgående udbedring af berørte naturområder for at undgå umiddelbare virkninger af jorderosion.

Med henblik på litra a) forstås ved »udbedring« genopretning af infrastruktur og faciliteter til deres tilstand før naturkatastrofen indtraf. Er det ikke juridisk muligt eller økonomisk berettiget at genoprette tilstanden fra før naturkatastrofen indtraf, eller beslutter modtagerstaten at flytte eller forbedre funktionen af den berørte infrastruktur eller de berørte faciliteter for at forbedre kapaciteten til at modstå fremtidige naturkatastrofer, kan fonden kun bidrage til genopretningsomkostningerne op til de anslåede udgifter til at genetablere den tidligere situation.

Omkostninger, der overstiger det i andet afsnit nævnte omkostningsniveau, finansieres af modtagerstaten med dens egne midler eller, hvor det er muligt, med andre EU-midler.

Med henblik på litra b) forstås ved »midlertidig indkvartering« indkvartering, der varer, indtil den berørte befolkning er i stand til at vende tilbage til deres oprindelige hjem, efter at dette er udbedret eller genopbygget.

3. Udbetalinger fra fonden er begrænset til finansiering af foranstaltninger til afhjælpning af skader, der ikke kan forsikres, og skal tilbagebetales i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, hvis udgifterne til udbedring af skaden efterfølgende dækkes af tredjepart.»

b) Følgende stykker tilføjes:

»4. Merværdiafgift (moms) er ikke en støtteberettiget udgift i forbindelse med et tiltag, medmindre den ikke kan refunderes i henhold til national momslovgivning.

5. Teknisk bistand til forvaltning, overvågning, information og kommunikation, tvistbilæggelse samt kontrol og revision er ikke berettiget til finansielt bidrag fra fonden.

Omkostninger til forberedelse og gennemførelse af de tiltag, der er omhandlet i stk. 2, herunder omkostninger til nødvendig teknisk ekspertise, er støtteberettigede som en del af projektomkostningerne.

6. Skabes der indtægter fra de tiltag, der er omhandlet i stk. 2, med et finansielt bidrag fra fonden, må det samlede finansielle bidrag fra fonden ikke overstige de samlede nettoomkostninger til nødhjælps- og genopretningstiltag, der afholdes af modtagerstaten. Modtagerstaten afgiver en erklæring herom i rapporten om gennemførelsen af fondens finansielle bidrag i henhold til artikel 8, stk. 3.

7. Den 1. oktober hvert år bør mindst en fjerdedel af fondens årlige beløb fortsat være til rådighed for at dække behov, der måtte opstå indtil årets udgang.»

3) Artikel 4 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Så hurtigt som muligt og senest tolv uger efter den første skade i forbindelse med en naturkatastrofe kan de ansvarlige nationale myndigheder i en støtteberettiget stat rette ansøgning til Kommissionen om finansielt bidrag fra fonden indeholdende som minimum alle tilgængelige oplysninger om:

- a) naturkatastrofens samlede direkte skadeomfang og dens indvirkning på den berørte befolkning og samfundsøkonomi og på det berørte miljø
- b) en vurdering af omkostningerne i forbindelse med de i artikel 3, stk. 2, omhandlede tiltag
- c) eventuelle andre EU-finansieringskilder
- d) eventuelle andre nationale eller internationale finansieringskilder, herunder offentlig eller privat forsikringsdækning, der kan medvirke til at dække udgifterne til udbedring af skaderne
- e) en kort beskrivelse af gennemførelsen af EU-lovgivningen om forebyggelse og forvaltning af naturkatastroferisici i relation til naturkatastrofens art.»

b) Følgende stykker indsættes:

»1a. De ansvarlige nationale myndigheder kan i begrundede tilfælde efter fristen i stk. 1 fremlægge supplerende oplysninger for at fuldstændiggøre eller ajourføre deres ansøgning.

1b. Kommissionen udarbejder en vejledning til, hvordan man effektivt kan få adgang til og gennemføre fonden. Vejledningen skal være udarbejdet senest den 30. september 2014 og indeholde detaljerede oplysninger om procedurer for udarbejdelsen af ansøgningen, herunder krav om de oplysninger, der skal forelægges Kommissionen. Vejledningen offentliggøres på Kommissionens relevante generaldirektoraters websteder, og Kommissionen sikrer, at den formidles videre til støtteberettigede stater.

1c. I tilfælde af en naturkatastrofe, der udvikler sig gradvist, løber den i stk. 1 omhandlede frist fra den dato, hvor de offentlige myndigheder i den støtteberettigede stat træffer officielle foranstaltninger for første gang over for virkningerne af naturkatastrofen eller fra den dato, hvor de erklærer, at der foreligger en katastrofetilstand.»

c) Stk. 2-5 affattes således:

»2. På grundlag af de i stk. 1 omhandlede oplysninger og eventuelle yderligere oplysninger fra den støtteberettigede stat vurderer Kommissionen, om betingelserne for at anvende fonden er opfyldt, og fastsætter hurtigst muligt og senest seks uger efter at have modtaget ansøgningen, at regne fra datoen for modtagelsen af den fuldstændige ansøgning og med fradrag af den nødvendige tid til oversættelse, størrelsen af et eventuelt finansielt bidrag fra fonden inden for grænserne af de disponible finansielle midler.

Hvis Kommissionen træffer afgørelse om et finansielt bidrag fra fonden på grundlag af en ansøgning, som modtages efter den 28. juni 2014, for en naturkatastrofe, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde, kan den afvise en yderligere ansøgning om et finansielt bidrag vedrørende en naturkatastrofe af samme art eller reducere det beløb, der stilles til rådighed, hvis medlemsstaten er genstand for en traktatbrudsprocedure, og Den Europæiske Unions Domstol har afsagt en endelig dom om, at den pågældende medlemsstat har undladt at gennemføre EU-lovgivningen om forebyggelse og forvaltning af naturkatastroferisici, der hænger direkte sammen med arten af den opståede naturkatastrofe.

Kommissionen behandler alle ansøgninger om et finansielt bidrag fra fonden på en fair måde.

3. Når Kommissionen har konkluderet, at betingelserne for et finansielt bidrag fra fonden er opfyldt, forelægger den straks Europa-Parlamentet og Rådet de nødvendige forslag til anvendelse af fonden og til godkendelse af de tilsvarende bevillinger. Disse forslag skal omfatte:

- a) alle de tilgængelige oplysninger, der er nævnt i stk. 1
- b) alle andre relevante oplysninger, som Kommissionen ligger inde med
- c) et bevis for, at betingelserne i artikel 2 er opfyldt, og
- d) en begrundelse for de beløb, der foreslås.

Afgørelsen om at anvende fonden træffes i fællesskab af Europa-Parlamentet og Rådet snarest muligt, efter at Kommissionen har forelagt forslaget.

Både Kommissionen på den ene side og Europa-Parlamentet og Rådet på den anden side bestræber sig på at minimere den tid, det tager at bringe fonden i anvendelse.

4. Når Europa-Parlamentet og Rådet har stillet bevillingerne til rådighed, vedtager Kommissionen en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt, hvorved det finansielle bidrag frigøres fra fonden, og udbetaler det finansielle bidrag straks og på én gang til modtagerstaten. Hvis der er udbetalt et forskud i henhold til artikel 4a, udbetales kun restbeløbet.

5. Udgifternes støtteberettigelsesperiode regnes fra den dato, hvor den første skade som omhandlet i stk. 1 opstod. I tilfælde af en naturkatastrofe, der udvikler sig gradvist, regnes udgifternes støtteberettigelsesperiode fra den dato, hvor de offentlige myndigheder i den støtteberettigede stat træffer foranstaltninger for første gang eller fra den dato, hvor de erklærer, at der foreligger en katastrofetilstand som omhandlet i stk. 1c.«

4) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 4a

1. Når en medlemsstat indsender en anmodning om et finansielt bidrag fra fonden til Kommissionen, kan den anmode om udbetaling af et forskud. Kommissionen foretager en foreløbig vurdering af, om ansøgningen opfylder betingelserne i artikel 4, stk. 1, og verificerer, at der er disponible budgetmidler. Hvis disse betingelser er opfyldt, og der er tilstrækkelige disponible ressourcer, kan Kommissionen vedtage en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt om tildeling af forskuddet og udbetale det omgående, før den i artikel 4, stk. 4, omhandlede afgørelse er truffet. Udbetalingen af et forskud foregriber ikke den endelige afgørelse om anvendelse af fonden.

2. Forskuddet må ikke overstige 10 % af det forventede finansielle bidrag og må under ingen omstændigheder overstige 30 000 000 EUR. Når det endelige finansielle bidrag er fastlagt, tager Kommissionen hensyn til forskuddet, inden restbeløbet af det finansielle bidrag udbetales. Kommissionen inddriver uretmæssigt udbetalte forskud.

3. Skyldig tilbagebetaling til Unionens almindelige budget foretages før den forfaldsdato, der er anført i indtægtsordren, som er udstedt i henhold til artikel 78 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (*). Forfaldsdatoen er den sidste dag i den anden måned efter indtægtsordrens udstedelse.

4. Når det er nødvendigt for at sikre rettidigt disponible budgetmidler, foreslår Kommissionen i forbindelse med vedtagelsen af forslaget til Unionens almindelige budget for et givent regnskabsår, at Europa-Parlamentet og Rådet anvender fonden for et beløb på højst 50 000 000 EUR til udbetaling af forskud, og at de tilsvarende bevillinger optages i Unionens almindelige budget.

Budgetordningerne skal overholde lofterne i artikel 10, stk. 1, i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 (**).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

(**) Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884).«.

5) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

1. Bilaget til en gennemførelsesretsakt, der vedtages i henhold artikel 4, stk. 4, skal indeholde detaljerede bestemmelser om gennemførelsen af det finansielle bidrag fra fonden.

Bestemmelserne fastlægger bl.a. arten af de foranstaltninger, der efter et forslag fra den støtteberettigede stat finansieres af fonden, og hvor de udføres.

2. Inden udbetaling af et finansielt bidrag fra fonden til en støtteberettiget stat, der ikke er en medlemsstat, indgår Kommissionen en delegeringsaftale med den pågældende stat om de nærmere bestemmelser for gennemførelsen af det finansielle bidrag fra fonden som omhandlet i stk. 1 i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 (*), samt kravene vedrørende forebyggelse og forvaltning af naturkatastroferisici.

3. Ansvar for udvælgelsen af enkelttiltag og anvendelse af fondens finansielle bidrag påhviler modtagerstaten i overensstemmelse med denne forordning, navnlig artikel 3, stk. 2 og 3, og den i artikel 4, stk. 4, omhandlede gennemførelsesretsakt og, hvor det er relevant, den delegeringsaftale, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2.

4. Det finansielle bidrag fra fonden til en medlemsstat gennemføres ved delt forvaltning i henhold til forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. Fondens finansielle bidrag til en støtteberettiget stat, der ikke er en medlemsstat, gennemføres ved indirekte forvaltning i overensstemmelse med nævnte forordning.

5. Uden at dette tilsidesætter Kommissionens ansvar for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget, har modtagerstaterne ansvaret for forvaltningen og finanskontrollen, for så vidt angår de foranstaltninger, der har fået støtte fra fonden. De skal træffe foranstaltninger med henblik på at:

a) efterprøve, at der er etableret forvaltnings- og kontrolsystemer, og at de gennemføres, så det sikres, at Unionens midler anvendes effektivt og korrekt i overensstemmelse med principperne om sund finansforvaltning

b) efterprøve, at de støttede foranstaltninger er blevet korrekt gennemført

c) sikre, at udgifterne til støtte er korrekte og baseret på udgiftsbilag, der kan kontrolleres

d) forebygge, afsløre og rette op på uregelmæssigheder og inddrive uretmæssigt udbetalte beløb, eventuelt inkl. morarenter. De underretter Kommissionen om sådanne uregelmæssigheder og holder Kommissionen orienteret om forløbet af administrative og retlige procedurer.

6. Modtagerstaterne udpeger de organer, der er ansvarlige for forvaltningen og kontrollen af de foranstaltninger, som modtager støtte fra fonden i henhold til artikel 59 og 60 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. I den forbindelse tages der hensyn til kriterier for interne forhold, kontrolaktiviteter, information og kommunikation samt overvågning. Medlemsstaterne kan udpege de organer, der allerede er udpeget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 (**).

Disse udpegede organer giver Kommissionen de oplysninger, der er fastsat i artikel 59, stk. 5, eller artikel 60, stk. 5, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, der dækker hele gennemførelsesperioden, når rapporten og den erklæring, der er nævnt i artikel 8, stk. 3, i denne forordning, fremlægges.

7. Modtagerstaten foretager de påkrævede finansielle korrektioner, hvis der konstateres en uregelmæssighed. Disse korrektioner består for modtagerstaten i at annullere hele det finansielle bidrag fra fonden eller en del af det. Modtagerstaten inddriver ethvert beløb, der er gået tabt som følge af en konstateret uregelmæssighed.

8. Uden at dette berører Revisionsrettens beføjelser eller de undersøgelser, som modtagerstaten foretager i henhold til nationale love og administrative bestemmelser, kan Kommissionen foretage kontrol på stedet af de tiltag, der støttes via fonden. Kommissionen underretter modtagerstaten herom, så den kan modtage den nødvendige bistand. Embedsmænd eller andre ansatte fra den pågældende medlemsstat kan deltage i disse kontrolforanstaltninger.

9. Modtagerstaten sørger for, at alle udgiftsbilag forbliver tilgængelige for Kommissionen og Revisionsretten i en periode på tre år, efter at støtten fra fonden er afsluttet.

(*) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).«.

6) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

1. Modtagerstaten er ansvarlig for samordningen af på den ene side finansielle bidrag fra fonden til de i artikel 3 omhandlede tiltag og på den anden side støtte fra de europæiske struktur- og investeringsfonde, Den Europæiske Investeringsbank og andre EU-finansieringsinstrumenter.

2. Modtagerstaten sørger for, at de udgifter, der er refunderet i overensstemmelse med denne forordning, ikke refunderes gennem andre EU-finansieringsinstrumenter, især via instrumenter inden for samhørighed, landbrugs- og fiskeripolitik.

3. Skader, der udbedres i henhold til EU-instrumenter eller internationale instrumenter i relation til kompensation for særlige skader, kan ikke samtidig være berettiget til støtte fra fonden.«.

7) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

De tiltag, der finansieres af fonden, skal være forenelige med traktatens bestemmelser og de retsakter, der er udstedt i henhold til denne, og med Unionens politikker og foranstaltninger, især inden for finansiell forvaltning, offentlige udbud, miljøbeskyttelse, forebyggelse og forvaltning af naturkatastroferisici, tilpasning til klimaændringer, herunder, når det er hensigtsmæssigt, økosystembaserede tilgange samt med førtiltrædelsesbistandsinstrumenterne. Når det er relevant, skal tiltag, der finansieres af fonden, bidrage til Unionens mål på disse områder.«.

8) Artikel 8 og 9 affattes således:

»Artikel 8

1. Det finansielle bidrag fra fonden anvendes inden for en frist på atten måneder fra datoen for Kommissionens udbetaling af det fulde støttebeløb. Er en del af det finansielle bidrag ikke anvendt inden for denne frist, eller konstateres det, at en del af det finansielle bidrag er blevet anvendt til ikkestøtteberettigede tiltag, skal Kommissionen kræve denne del tilbagebetalt af modtagerstaten.

2. Modtagerstaterne undersøger alle muligheder for erstatning fra tredjepart.

3. Senest seks måneder efter udløbet af den frist på atten måneder, der er omhandlet i stk. 1, forelægger modtagerstaten en rapport om gennemførelsen af det finansielle bidrag fra fonden vedlagt en begrundelse for udgifterne, hvori eventuelle andre finansieringskilder i forbindelse med de omhandlede tiltag anføres, herunder forsikringsgodtgørelse og erstatning fra tredjepart.

Rapporten om gennemførelsen skal indeholde

- a) en nærmere omtale af de forebyggende foranstaltninger, som modtagerstaten har truffet eller foreslået for at begrænse fremtidige skader og så vidt muligt undgå en gentagelse af lignende naturkatastrofer, herunder anvendelse af Unionens strukturfonde og investeringsfonde til dette formål
- b) status for gennemførelsen af relevant EU-lovgivning om forebyggelse og forvaltning af naturkatastroferisici
- c) de erfaringer, der er gjort efter naturkatastrofen, og de foranstaltninger, der er truffet eller foreslået for at sikre miljøbeskyttelse og modstandsdygtighed i relation til klimaændringer og naturkatastrofer, og
- d) alle andre nyttige oplysninger om tiltag til forebyggelse og afbødning, der er truffet i relation til naturkatastrofens art.

Gennemførelsesrapporten ledsages af en udtalelse fra et uafhængigt revisionsorgan udarbejdet i overensstemmelse med internationalt anerkendte revisionsstandarder, der fastslår, at begrundelsen for udgifterne, giver et retvisende billede, og at det finansielle bidrag fra fonden er lovligt og formelt rigtigt og i overensstemmelse med artikel 59, stk. 5, og artikel 60, stk. 5, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

Ved afslutning af proceduren omhandlet i første afsnit, afslutter Kommissionen fondens støtte.

4. Hvis udgiften til udbedring af skaderne senere dækkes af en tredjepart, vil Kommissionen kræve, at modtagerstaten tilbagebetaler et beløb, der svarer til fondens finansielle bidrag.

Artikel 9

I ansøgninger om et finansielt bidrag fra fonden og de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 4, stk. 4, samt i delegationsaftalen, i rapporter og eventuelle andre relaterede dokumenter anføres alle beløb i euro.

Udgifterne i nationale valutaer omregnes til euro efter de vekselkurser, der offentliggøres i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende* den dag, hvor Kommissionen har vedtaget den tilknyttede gennemførelsesretsakt. Hvis der ikke offentliggøres en vekselkurs i *Den Europæiske Unions Tidende* den dag, hvor Kommissionen har vedtaget den tilknyttede gennemførelsesretsakt, sker omregningen til den gennemsnitlige månedlige regnskabskurs for euroen, som Kommissionen har fastsat i denne periode. Denne vekselkurs anvendes under gennemførelsen af det finansielle bidrag fra fonden og som udgangspunkt for den endelige rapport om gennemførelsen og erklæringen om gennemførelsen og de elementer af det finansielle bidrag, der kræves i henhold til artikel 59, stk. 5, eller artikel 60, stk. 5, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.«.

9) Artikel 10, stk. 2, affattes således:

»2. Hvis nye elementer viser, at de forvoldte skader er væsentligt mindre omfattende end vurderet, tilbagebetaler modtagerstaten det beløb, der svarer til fondens finansielle bidrag, til Kommissionen.«.

10) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

1. Kommissionen træffer egnede foranstaltninger til at sikre, at Unionens finansielle interesser bliver beskyttet, når der gennemføres aktioner, der finansieres i henhold til denne forordning; beskyttelsen skal sikres ved foranstaltninger til forebyggelse af svig, korruption og andre ulovlige forhold, ved effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved tilbagesøgning af de uretmæssigt udbetalte beløb samt efter omstændighederne ved administrative og finansielle sanktioner, der skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.

2. Kommissionen eller dens befuldmægtigede og Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle støttemodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, som har modtaget EU-midler i henhold til denne forordning.

3. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan efter bestemmelserne og procedurerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 (*) og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 (**) foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, for at fastslå, om der foreligger svig, korruption eller andre ulovlige forhold, der skader Unionens finansielle interesser, i forbindelse med en kontrakt om EU-støtte.

4. Uden at det berører stk. 1, 2 og 3 skal delegationsaftaler med tredjelande, kontrakter, afgørelser om finansielle bidrag fra fonden som følge af gennemførelsen af denne forordning udtrykkeligt give Kommissionen, Revisionsretten og OLAF beføjelse til at gennemføre sådanne revisioner og undersøgelser i overensstemmelse med deres respektive beføjelser.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

(**) Rådets Forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).«.

11) Artikel 13 og 14 udgår.

Artikel 2

Ikkrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. maj 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand